

**NEMOGUĆNOST KVALIFIKACIJE POJEDINAČNOG PRAVNOG AKTA KAO
SPORAZUMA O PRESTANKU RADNOG ODNOSA****Zakon o radu****član 177**

Odsustvo saglasnosti volja

Sentenca:

Kada pojedinačni pravni akt sadrži sve elemente jednostranog pravnog akta, tada se on ne može kvalifikovati kao dvostrani pravni posao - sporazum o prestanku radnog odnosa.

Iz obrazloženja:

"Međutim, u postupku donošenja ožalbene presude učinjena je bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 12) Zakona o parničnom postupku, a na šta se osnovano ukazuje navodima žalbe tužilje. Naime, kada pojedinačni pravni akt sadrži sve elemente jednostranog pravnog akta, tada se on ne može kvalifikovati kao dvostrani pravni posao - sporazum o prestanku radnog odnosa. Rešenje od 31.1.2010. godine je naslovljeno kao rešenje o otkazu ugovora o radu, pod tačkom 1. određeno da se zaposlenoj V. M. otkazuje ugovor o radu, tj. prestaje radni odnos 31.1.2010. godine jer, zbog lošeg poslovanja prodavnice J. u selu R. koju je vlasnik ovog društva morao da zatvori nema uslova da V. M. premesti u druge prodavnice i da će V.M. ponovnim otvaranjem iste prodavnice imati prioritet u ponovnom zapošljavanju, dok je u obrazloženju ovog rešenja navedeno da zaposlenoj dana 31.1.2010. godine prestaje radni odnos po ugovoru o radu na osnovu ovog rešenja i da će se izvršiti odjava u Fondu PIO B. i Fondu zdravstva, kao i upis radnog staža do dana prestanka radnog odnosa. Na ovom aktu je naznačen njegov donosilac R. DOO V. direktor D. R.

U toj situaciji ovaj akt ne može imati karakter sporazuma o prestanku radnog odnosa (tuženi je izdao tužilji dva rešenja o otkazu ugovora o radu, koja se isključivo razlikuju zbog činjenice što je u novom izdatom rešenju o otkazu ugovora o radu upisan iskaz: zbog toga što je proglašena tehnološkim viškom). Međutim, nezavisno od toga, svaki od tih pojedinačnih akata je jednostrani pravni posao, kojim poslodavac odlučuje o pravu iz radnog odnosa, i to tako što zaposlenom, ovde tužilji, jednostrano, na sopstvenu inicijativu, daje otkaz, i na taj način raskida radnu funkcionalnu vezu sa njom. O tome prvostepeni sud nije vodio računa, a zanemario je odredbu člana 177. Zakona o radu, prema kojoj normi radni odnos može da prestane na osnovu pismenog sporazuma poslodavca i zaposlenog. Naznačeno rešenje, nezavisno od toga o kom rešenju se radi (sa ili bez iskaza o tehnološkom višku), ne može se kvalifikovati kao sporazumni prestanak radnog odnosa. Radi toga, razlozi o odlučnim činjenicama iz žalbene presude

protivreče sadržaju isprava u spisima ove parnične stvari - naznačenom rešenju o otkazu. Na to ukazuje i žalba, navodom da ne samo da sporna rešenja imaju naslov rešenja o otkazu ugovora o radu - ona sadrže i sve elemente rešenja o otkazu ugovora o radu zbog proglašenja radnika za tehnološkog viška. Nema saglasnih volja, niti pravnog posla koji je nastao kao njihov rezultat, u situaciji kada te saglasne volje nisu na jasan, potpun i nesumnjiv način iskazane, a nema ni činjenica koje bi ukazivale da se radi o simulovanom i disimulovanom pravnom poslu."

(Presuda Apelacionog suda u Beogradu, Gž1. 4864/2012 od 12.9.2012. godine)

